

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om arbejdstilbud til ledige er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 556 af 17. juli 1991 (L 20, Folketingstidende 1990-91, Folketingets forhandlinger 371, 7089 og 7525).

Lovforslaget har to formål: dels at skabe større incitamenter for den ledige til selv at søge arbejde, dels at øge antallet af private arbejdstilbud, idet private arbejdstilbud har vist sig at give større mulighed for at opnå varig beskæftigelse efter arbejdstilbudspe-rioden.

Som reglerne er i dag i lov om arbejdstilbud til ledige, ansættes ledige i arbejdstilbud på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, både når arbejdstilbudet er offentligt og privat.

For at skabe større incitamenter for ledige til selv at søge almindeligt arbejde og for at skabe en mere ensartet aflønning i hele den offentlige tilbuds- og dagpengeperiode foreslås det, at den overenskomstmæssige aflønning for alle arbejdstilbudsmøttagere i den offentlige sektor maksimalt kan være 80,00 kr. i timen excl. feriepenge m.v. Forskellen mellem aflønningen i arbejdstilbudet og dagpengeniveauet skal kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, som fx transportomkostninger.

Øvrige løn- og ansættelsesvilkår skal fortsat være overenskomstmæssige.

Med henblik på at skaffe flere private arbejdstilbud foreslås det at indføre en *introduktionsperiode* forud for arbejdstilbudet. En sådan periode vil give arbejdsgiveren mulighed for at lære den eventuelle kommende arbejdstager at kende, før den pågældende ansættes.

Ligeledes foreslås det, at (amts)kommunerne så vidt muligt skal søge de arbejdsopgaver, som de ledige er beskæftiget med etableret i private virksomheder.

For at gøre det økonomisk attraktivt for kommunerne at overlade disse arbejdsopgaver til private virksomheder foreslås det, at lade lønudgiften til private arbejdstilbudspersoner, som er beskæftiget ved arbejdsopgaver, som kommunen har overladt til private virksomheder, indgå i den *mellekommunale*

udligningsordning. Af administrative hensyn medtages dog kun en udgift, der svarer til den gennemsnitlige løn til en ikke-faglært LO-arbejder i udligningsåret, incl. ATP-, AUD-bidrag og feriepenge. I den nuværende udligningsordning kan kommunerne ikke medregne en sådan lønudgift. Ved at lade en sådan gennemsnitlig lønudgift minus statstilskuddet indgå i udligningsordningen, bliver det økonomisk attraktivt for kommunen at få arbejdsopgaven udført af private virksomheder. For (amts)kommunale arbejdstilbudspersoner kan kommunen kun lade 75 pct. af den faktiske lønudgift indgå i udligningsordningen.

De administrative og økonomiske konsekvenser

Maksimal aflønning i offentlige arbejdstilbud

Indførelse af et maksimum ved aflønning i offentlige arbejdstilbud forventes ikke at have nogle væsentlige administrative konsekvenser.

Den samlede offentlige besparelse i 1992 forventes at blive ca. 630 mio. kr.

For kommunerne vil forslaget betyde, at lønudgiften ved ansættelse af personer i arbejdstilbud vil blive mindre.

Forslagets økonomiske konsekvenser vil blive drøftet med de kommunale parter.

Introduktionsperiode

Lovforslaget forventes ikke at have nogen nævneværdige administrative konsekvenser for arbejdsløsheds-kasserne.

I introduktionsperioden forudsættes der udbetalt dagpenge. Under forudsætning af at lovforslaget medfører, at de private virksomheder øger antallet af ansatte i arbejdstilbud, vil der ske en reduktion af de offentlige udgifter til arbejdstilbud. Ved en øget tilgang til private arbejdstilbud på fx 500 vil lovforslaget betyde en besparelse for det offentlige på ca. 15 mio. kr. om året.

Forslaget forventes først at få virkning fra 1. april 1992.